

תת"ע 10439/05/19 - פבל אורי גולדמן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10439-05-19 מדינת ישראל נ' פבל אורי גולדמן
תיק חיצוני: 14119257815

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מבקשים	פבל אורי גולדמן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם, ביום 8.7.19, לאחר שהאחרון לא התייצב לדיון אליו הוזמן כדיון.

הנאשם טוען בבקשתו כי ככל הנראה, בשל טעות משרדית, נרשם ביומן באת-כוחו המועד 7.8.19 ולא המועד האמיתי וכי קיימים כשלים ראייניים בתיק המצדיקים זיכוי או לכל הפחות הסדר טיעון מקל. בין היתר טוען הנאשם כי השוטר האוכפת לא מציינת את מספר הטלפון, סוגו או אפילו גוון המכשיר וכי לא ביקשה לראות את הטלפון למרות שהנאשם טען בפניה כי המדובר בארנק. עוד טוען הנאשם כי השוטר לא מציינת מה היה מצב התנועה בשאר הנתיבים ולא ציינה היכן עמדה ברמזור ביחס לרכבו של הנאשם והאם היו רכבים שחצצו ביניהם ואף לא מציינת את המרחק שחלף עד לעצירת הרכב.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם זומן כדיון ולא התייצב ולפיכך יש לדחות בקשתו. בתגובה משלימה גורסת המאשימה שנוכח זימונו של הנאשם כדיון, אין סיבה להתייחס לשאר טענותיו.

לאחר שעיניתי בדו"ח המקורי, שצורף לתיק לבקשתי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

עמוד 1

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

בנוסף, בחנתי אף את טענותיו של המבקש בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן מהימנות גרסת השוטרת האוכפת והיכולת להטיל ספק בגרסתה. טענות אלה יכולו והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטרת היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת הנאשם. יפים לעניין, בשינויים המחוייבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרותן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטרת בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מעבר לדרוש, אציין כי במסגרת הדו"ח כן ציינה השוטרת האוכפת כי היא עמדה בנתיב השני מימין ואילו הנאשם עמד בנתיב הימני (קרי בצמוד אליה, א"ל) והיא הבחינה בו מחזיק בטלפון הן ברמזור והן במהלך הנסיעה, כשהיא במקביל אליו. לדבריה עת הסבה את תשומת ליבו להיותה שוטרת הוא הפיל הטלפון מידו. עוד ציינה השוטרת, בניגוד לנטען, כי הרכב נעצר ברחוב ההגנה והיא הבחינה בעבירה דרך החלון השמאלי הפתוח.

בשולי הדברים אציין כי טענת המאשימה כי אין הצדקה להתייחס לטענותיו העובדתיות של הנאשם אינה מקובלת עליי. אמנם, בסופו של יום אין בטענות אלה כדי להצדיק ביטול פסק הדין, אך ברור שעל המאשימה להתייחס לשני ראשי הבקשה- הן בנוגע לזימונו של הנאשם והן בנוגע לחשש לעיוות דין, שהרי המדובר בעילות **חלופיות** לביטול פסק הדין.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ט, 01 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.